

דף ט.

עין משפט א.ב.ג.

יוז'ד סימן רוז מעיף ד

ה. אמר בכור זה כנדרי רשעים אסור בו^ה, אבל אם אמר כנדרי כשרים עלי אינו כלום, אבל אמר כנדהה כשרים עלי הרי זה נדר.

יוז'ד סימן רלו מעיף ט

ט. ח. אמר כנדרי רשעים שלא אוכל בכור זה הו שבועה, דכיון שרשעים רגילים ליישבע.

עין משפט ד.

יוז'ד סימן רג מעיף א

א. א. לא יהיה רגיל אדם בנדרים ט שכל הנודר אע"פ שמקיימו נקרא רשע ונקרא חוטא.

ואםஇיחר האדם נדרו פנסטו נפתחת כ.

יוז'ד סימן רג מעיף ד

ה. ג. אף' בצדקה אין לו לידי, אלא אם יש בידו יתן מיד, ואם לאו לא יدور עד שייהיה לו, ואם פוסקים הצדקה יאמר בלי נדר ל.

ה. שהרשעים דרכם לידי, אבל הנסיבות אין דרכן לידי, אבל דרכן להתנדב, ובנדר כיון שהוא בלשון הרי עלי חייב באחריותו ושיקח תקלה שם יאביד אולי לא יתן אחרת, אבל בנדהה שהוא בלשון הרי זו אין שם אחריות עליו. ט"ז ס"ק ד'.

ט. מברייתא בנדרים דף כ' ע"א, ומימרא דשモאל שם בדף כ"ב ע"א, ובכתובות דף ע"ז.

ג. כתוב הט"זadam יש לו פתח להתייר וAINO מתירנו נקרא רשע, אבל אם לא מצא פתח עדין מ"מ נקרא חוטא כל זמן שנדרו עליו.

כ. ההינו שמן השמים פותחין פנסקים מעשיים ומדקדקים בהם. ש"ך ס"ק א'.

ל. והיינו שיאמר בפירושו בלי נדר, אבל אין פירושו שיפסוק סתם ולא יאמר שעושה משומן נדר, דאך אם פוסק סתם הרי זה נדר, כ"כ הפרישה. ש"ך ס"ק ד'.

מ"מ בצדקה אם הוא נודר כדי לעשותות אחרים מצוה היא, ברכי יוסף בשם האר"ז צ"ל, וה"ה לומר סלע זה לצדקה בשביב שיחיה בני, ומה יש סמך למה שנהגו לנדר לרבי מאיר כדי שישיג דבר או רيح, וייתר טוב ליתן מקודם. ברכי יוסף.

דף ט:

יוז"ד פימן רג סעיף ז

עין משפט א.

ו. ה"ה מי שנודר כדי לתקן מעשיו הרי זה משובח^ט, כגן היה זולל ואסר עליו הבשר שנה או שהייה שוגה בין ואסר על עצמו אין זמן מרובה, או אסר שכורות עליו לעולם, או אסר על עצמו לקבל מתנות משום שהוא רודף ממון, או היה מתגאה ביטפיו ונדר על עצמו נזירות, כל אלה דרך עבודה השם, ובאללה אמרו חכמים נדרים סייג לפרישות. וاع"פ שהם עובדה לא ירגיל ולא ירבה עצמו בהם^ט אלא יפרוש מדבריהם שראוי לפירוש מהם ללא הנדר.

ט. מרמב"ס בסוף הלכות נדרים מהמעשה דשמעון הצדיק בנזיר דף ו' ע"ב, וממשנה דאבות שנדרים סייג לפרישות.

ט. שם בכ"מ דעתה טוביה קמ"ל.